

לרגל שפע החתונות הבא עלינו לטובה.

טובים תשבים מן האחד.
אשר יש להם שכר טוב בעמלם.
כי אם יפלה,

האחד יקים את חברו.
ואילו האחד שיפל,
ואיו שבי להקימו.

גם אם יטפבו שבים יחם להם.
ולאחד איה יתם?

(קהלת)

UAX

ראיון עם ליאורה אדלשטיין

ליאורה מבקרת אצלנו עד התחלת ספטמבר. שוחחתי איתה השבוע על חיה בארצות הברית.

אבי: האם המצב בארה"ב הוא כה גרוע כפי שמתואר בעיתונות?
תשובה: המצב גרוע הרבה יותר מאשר היה אי-פעם. קשה לתושבי ישראל לתאר לעצמו מצב כזה. אפילו בבתי-ספר עממיים יש בעיות עם סמים, גניבה, ואפילו רצח.

אבי: איך מצב זה משפיע עליו אישית?

ליאורה: אני אישית לא מרגישה אותו כל-כך, מפני שאני גרה בשכונה סקטה יחסית. אמנם, גם אצלנו בבית היתה גניבה כשנסענו לסוף שבוע. שכחנו להדליק את האורות בכניסה... היו גניבות בוספות בשכונה.

אבי: איך את מתרשמת מהנוער האמריקני?

ליאורה: בני העשירים מפרנקים כי קיבלו את הכל על מגס הכסף. הוריהם טרחו כדי לתת להם את הכל, והתוצאות הן שליליות. מתוך שיעמום הם לוקחים סמים ומחפשים חריות חדשות. בני העניים גם לוקחים סמים, כדי לברוח מהמציאות, אמנם, לא כל הנוער הוא כזה. בשכונתי יש צעירים שעוזרים להוריהם שעוסקים במשחקי בייסבול בפארק הסמוך לשכונה. הילדים בבית-הספר שלי הם בין הטובים. לומדים במוץ ועושים עבודת-בית כראוי.

אבי: ספרי קצת על בית-הספר שלך.

ליאורה: הוא בית-ספר יהודי קונסרבטיבי. רוב התלמידים הם מהמעמד הבינוני. 20% הם ישראלים, ואלה כוללים ילדי שליחים וילדי יורדים. לומדים את כל המקצועות היהודיים בשפה העברית, ויותר המקצועות באנגלית. הדגש הוא לא על תפילה. עוסקים בויכוחים על הכרעה בתפילה.

אבי: ספרי על ה"יורדים" הצעירים ביו-יורק.

ליאורה: אני יכולה לספר על אלה שאני לומדת אתם. יש כאלה שרוצים לחזור. יש כאלה שאוהדים את ישראל, אבל לא מתכוונים לחזור לארץ. אין לילדי השליחים וויכוחים אתם. אנחנו בורגנים בעדינות כלפיהם.

אבי: באיזו מידה את מבצלת את היתרונות של ביו-יורק?

ליאורה: אנחנו מטיילים הרבה - כבר ביקרנו ברוב המוזיאונים. גם ראינו כמה הצגות בברודוויי. ביו-יורק היא עיר מענינת בעלת גיגודים רבים.

אבי: איך נראה המצב בישראל מהצד השני של האוקיאנוס?

ליאורה: כל תקרית שקרתה נראתה הרבה יותר חמורה מאשר היתה באמת. שומעים תעמולה ערבית כל הזמן. משם ישראל נראית כגפרור קטן. מבינים כמה גדול הפלא שהיא מחזיקה מעמד.

אבי: במשך ביקורך אצלנו, שמת לב לשינויים בכפר הנשיא?

ליאורה: ילדים גדלו, בתיים גברו, מלבד זה המשק לא כל-כך השתנה. אולי השינוי היחידי הוא שמורגשות הספעות זרות על הילדים ועל החברים מבחינת צורתם החיצונית (שיער ארוך, צורת ליבוט, וכו'). האווירה לא השתנתה בכלל.

א "גמדה" הגיעה השבוע הזמנה לא שגרתי - הזמנה (צנועה) מקפריסין. הדבר עורר אצל כמה חברים אסוציאציות לגמרי לא מסחריות בנוסח "מי היה חושב לפני 25 שנים..."

א האם כולכם הייתם כבר במסדרה? אם לא, כדאי לכם להזדרז ולבקר באתר היסטורי זה, לפני שהמקום משנה את מראהו לחלוטין. דחפורים מישרים את השטח ומכיבים אותו לבטיעת מטע אבוקדו, המיועד למושב אליפלט.

א תקנון טעות - שאולי ר. עובד ב"פורקליפט" במטע עם גד ולא עם אסף כפי שצינתי בטעות. סילחה!

ימי הולדת	
אמיר במבוב	14/8
מלקולם לוי	
רקפת הדר	16/8
יסמין קולט	
אסתר רוז	17/8
שרה מרקוסון	18/8
אסף סולומון	19/8
דניאלה רחמני	20/8

ימי בשואין	
מסר חנה ואסף	14/8
סלע מינה וירחנן	19/8

א שמתם לב השבוע לדמות היושבת ליד שולחן בכביסה לחדר האוכל, סוקרת בקפדנות מי טבכנס, ורושמת משהו בדף? לא, אין זה המשגיח מטעם הרבנות. וגם לא העוזר של האקונום הסופר את הזיתים בצלחותיכם. זהו בסיון מצד ג' בט לגלות את מספר האוכלים בכל ארוחה. עם רבוי הקבוצות, האורחים והפועלים למיניהם, יש הרגשה שהמספר הראלי של אוכלים עולה בהרבה על המספר הרשמי. המחקר עדיין במשך.

א כל אלה ש"כתת אריה" עדיין מושג בשבילם שמחו מאד לראות את רחל וייס (חלפון) ובעלה בוב, שבאו לבקר בארץ. הם ישחו פה עד סוף החודש הפעם. אנחנו נרדים לראות אותם שבית בעתיד הקרוב-לתקופה הרבה יותר ממושכת!

א "מה עשו האסטרונומים לירח? שאלו כל הזאטוטים בחדרה, בראותם את פני הירח מתכסה בצל מוזר לפני שבוע. מפי השומר במסר לבו שגם אצל הטכנים בסובא גרם לקרי הלבבה לבהלה ממש.

א היום אפשר להתהלך ב"רחבת העמודים" שמתחת לחדר האוכל בלי סכנת בפשות. לא בתקלים בקבוצת פראים דוהרת. אפשר לטפון בטלפון הצבורי בלי לטתם את האוזן השנייה. יש אפילו מקום על הספסל ליד הקיר. "איפה הילדים כולם? לקיטבה לקחו אותם" ועד יום שלישי בוכל להנות משקט יחסי. הם יצאו באחרון של יום בגלל אי-סדרים מצד כפר ויתקין, אך בקורה שהדבר לא פוגם בהנאתם. אנחנו פים לחזרת ילדים ומדריכים מלאי רשמים חיוביים ואוכל טוב.

א צר לנו להפרד ממשפ' חירט, מרים "פיתותקה" והילדים. בתקופת שהותם כאן התחבבו על כולנו, ואנחנו מאחלים להם הצלחה בכל אשר יפנו.

א צביה ויוסי, ברוך ומרים, יצאו לטיול באירופה. קלמן ומשפחות חצור ושיינגזיכט חזרו מטיול באירופה. דרך אגב, מספרים לנו כי אמה של דבי, בגיל 88, עדיין עורכת את כל קביותיה באופן עצמאי, ובהנחה מאד מבקורה של הבת!

קלמן אומר: "שויצריה, איטליה והולנד היו ימים מאד. לונדון "איס נישט קיין גרייסה מציאה".

צאתכם ובאכם לסלום!

לפני שבועות מספר, בערכה תערוכת ציורים של מרקי בגלריה כץ בתל-אביב. בהזדמני לעיר, הלכתי לראות מה עושה חבר, ואין מתקבלת עבודתו. כשלעצמי איבני מבין גדול באומנות הציור, וקשה לי לשפוט יצירה בשטח אומנות זה. לכן לא אתעסק בבקורת, אלא רק אעלה כאן כמה נקודות שהתעוררו אצלי, ושנראות לי ראויות לציון.

כשספרתי למר כץ בעל הגלריה שאני מכפר הנשיא, התפלא שלא בא מספר גדול יותר של חברים לראות את עבודתו של חבר. הוא ספר שתוך 10 השנים מאז תערוכתו הקודמת באותו המקום, מרקי התקדם הרבה. מר כץ היה מרוצה ממספר המבקרים בתערוכה, ביניהם תיירים רבים ועתונאים. כמה מבין התיירים חשבו לרכוש תמונות, אך לא עשו כך בגלל היותן מצוירות על זיקט ולא על בד. הוא מיץ שבעתיד מרקי יצייר על בד, מאחר שחברים אחרים אינם מקובלים, במיוחד לציור פורטרייטים בסגנון הקלסי, שזה בסגנון של מרקי.

למרות שהיום לא כל כך מקובל סגנון זה של ציור, בזמן שהמודרניסטים הולכים או "פופ" או לאנסטרקטיות גמורה, היה עבין רציני בפורטרטים אשר בלי ספק יעלים לא רק דמות אלא גם הבעת רגש.

במסגרת קיבוצית קשה לשפוט מי אמן ומי לא. בחיים פרטיים כל איש מחליט בשביל עצמו. לפעמים אמנים גדולים אינם מוכרים בזמן שהם חיים ועליהם להיות בדוחק רב כדי להמשיך באמנותם. בקבוץ אין חשש כזה. החבר האמן אוכל ומקבל בגדים וכו', מה שלא יהיה, ורמת החיים שלו אינה מושפעת מהפופולריות שלו כאמן. לעומת זאת-עליו לדרוש ימי עבודה מהמשך וכמובן חברים אינם ששים להקציב ימי עבודה לזה שמשחק באמנות או לזה שלא יגיע ליותר מרמה של חובבנות. הבעיה היא לא רק בקיבוץ אלא בכל מסגרת סוציאלית, כגון ארצות מזרח אירופה וסין. בקיבוץ אנו מבססים לשפוט את האמן לפי קריטריונים אמנותיים ולא פוליטיים כפי שארצות אלה עושות.

אין שוב ספק שמרקי בחשב בין המבקרים המקצועיים של העתונים השונים כמקצועי. לא כל הבקורת שקראתי מתלהבת אך גם אין גישה כאילו זה קיבוצניק חובבן שבא להראות איזה דבר. המבקרים מטפלים בציורים כבעבודת אמן מקצועי ובתור שכזה מדרגים אותו אין שמדרגים.

נדמה לי שאין סימן יותר טוב מזה כדי לתת הרגשה שאנו צודקים בהקציבנו ימים למרקי להתעסק בציור.

אמנם נמכרו ציורים במספר מספיק כדי לכסות את הוצאות התערוכה, אך לדידי זו זה קריטריון שיפוט של רמת הציור.

חבל שיותר חברים לא הצליחו לבקר בתערוכה זו ו"לתמוך" בחבר המשק, שמראה פרי עבודתו בפומבי. העיבוד מצד חברים חשוב מאד לכל אלה שמתעסקים בפעולות השונות של אמנות וכל שכן לגבי אלה שמקבלים שעות עבודה ורוצים לראות סימן מהחברה שאין הם נחשבים למבזבזי זמן.

מיכאל

xx xx xx xx xx xx xx xx xx xx
 בית כפר הנשיא מבוך את אביבה בן-חיים, (משה,
 עירית וכל בני המשפחה) בבואה בברית הנשואין
 עם בח"ל בנר גולדברג.
 בני ואביבה! אנחנו מאחלים לכם חיים של
 אושר וספוק. תתמלאנה כל משאלותיכם ותביאו
 בחת ושמחה להורים ולביתכם הקבוצי.
 xx xx xx xx xx xx xx xx xx xx

בפרטי כל מישיבת המזכירות לפני שבוע דורח לחברים על הצעות והמלצות המזכירות בפני האספה להשתלמויות ארוכות. עקב צורת הביסוס אנכי הייבת כמה מילות הסבר לחברים.

היה כתוב: "מכיוון שועדת ההשתלמות מזמן איבה פועלת הוחלט להביא את כל ההצעות אשר הוחלט עליהן בוועדות השונות ישר לאספה הבאה, להחלטת האספה".

ועדת ההשתלמויות איבה פועלת, עקב ישיבת המזכירות, שהתקיימה באביב, על תפקיד הועדה. הוחלט באותה ישיבת המזכירות פה אחד - פרט לקולי הבודד - שתפקיד ועדת ההשתלמויות היא "לטפל בלימודים שהם לא בחסות של כל ועדה אחרת במשק". הסברתי אז למזכירות כי תפקיד הועדה-כפי שאני רואה אותו-הוא לטפל בכל הלימודים במשק, בהמלצות והצעות (או בלי) של הועדות השונות.

המזכירות לא קבלה את דעתי, אלא השאירה לוועדה את הטיפול בלימודים הקצרים בתל-חי ולימודים בכתב-אמ לא להלכה אז למעשה.

המזכירות קבלה את התפטרותי עקב הבימוקים הב"ל.

הסברתי גם לחברי המזכירות שיש (שוב לפי דעתי הצנועה) להביא את ההמלצות ללימודים ארוכים לאישור האספה בחדשי אפריל/מאי ויש לטפל בכל ההרשמות, לדאג שאמנם חברים יתקבלו וכו'.

ועכשיו, שמביאים את הרשימה הסמית לאישור האספה כשלושה שבועות לפני ההחלטת הלימודים ואחרי שאחת מההצעות כבר לומדת במכינה, מזכיר המשק כאילו שם את סיבת האיחור בפני הדלת של ועדת ההשתלמויות אחרי שהמזכירות במפורש ובתוקף הודיעה לוועדת ההשתלמויות שהלימודים הב"ל לא ענינה.

לפי דעתי דבר זה בהחלט לא מוצדק.

בתיא ר.

תבחרמים למיכאל כ.
ולמשפחתו, במותה של
בת אחרת.

אם אתם שומעים צליל של כעס במלים הבאות, הצדק אתכם. מספר הורים מפירים חוק של המשק. אני מדברת על זה שהורי הגן לוקחים את ילדיהם לסרטנים שמיועדים לכיתות בלבד.

הענין חשוב לי מכמה צדדים. קודם כל, האם ההורים האלה יודעים את מידת
הבזק שהם גורמים לילדיהם בחברתם? אם לא, שישאלו את המטפלות או הגבירות.

היו כמה סרטים בשבוע שעברה שלפי דעתי התאימו לילדים הגדולים בגן (אלה שלמדו כיתה א' בגן), אבל הבנתי שהמחזכים לא רצו להפריד בין הגדולים והקטנים, ועשו כל מיני מאמצים לאחד את החברה / כחברה אחת. מדוע הורים מסויימים הפריעו למאמצי המחזכים?

הסרט שהוקרן בשבוע שעבר (דייבי קרוקט) לא היה מיועד לילדי הגנים. למרות זאת, שמעתי מהרבה צופים שמספר ילדי הגן ראו את הסרט. זאת לא הפעם הראשונה שקרה דבר כזה.

אני שואלת את עצמי למה הפעם הדבר מרגיז אותי. התחלתי לחשוב על העניין אחרי וויכוח עם כיתת הירדן. באמר בשיחה, "תמיד אותם ההורים", "למה את לא מרסה לבו ללכת לסרטים ולמסיבות של חברים, אבחנו יותר מבוגרים מילדי הגן". מלים אלה באמרו בכעס כלפי ההורים והילדים שעברו את החוק. אני הסכמתי עם ילדי כיתת הירדן שההורים האלה לא בסדר, והבטחתי לעצמי לכתוב מאמר זה. (הט גם הזכירו באותה שיחה את הילדים שהולכים לטלביזיה בלי רשות).

מה הסיבה שהורים אלה מפירים את החוק, האם הם חושבים שהסרט בכל זאת מתאים לילד? אם כן יש דרך לתקן את העביון: ללכת לגבנת. בוסף על כן, לא נורא שיראו סרט אחד פחות.

אחד הדברים שגורמים לקושי בטיפול ילדים הוא ההרגשה בין הילדים: "אם משהו מגיע לבר, אנחנו מוכרחים לקבל אותו". לפי דעתי אחת המטרות של החיבור היא לעזור לילד ללמוד לזדהות, אפילו אם הוא לא רואה סיבה מספקת לזדהות, המטרה הזאת לא תושג בלי השתתפות מלאה בין הורה ומחנך.

האם ההורים לא יכולים להגיד "לא" לילד, או האם זה לבחירתו של ההורה לקחת את ילדו לסרט? בכל מקרה הנזק לילד הוא גדול, מבחינת חברתו, יחסו למחנך ויחסו להורה.

אני חושבת שדבר טוב הוא לבדוק מדי פעם את חוקי החיים המשותפים שלנו, אולי כמה הנריים חושבים שיותר טוב שכל מטפחה תחליט בעצמה עבור ילדיה. אם כן, עליהם להביא הצעה זאת למועצת החינוך.

• 5 03⁶ 2

הודעה על תכנית ערב שבת

ניב השברע

770 771

פירוש: בור מסויד (מסויה בסיד), שאין המים בבליעים בקירות

בהשאלה: כיברי לאדם בעל זכרון חזק.

מקורו: ר' אליעזר בן הורקנוס-בור
סוד שאינו מאבד טיפה.

(אברהם ב-ח)

כיבוד יוגט החל מ-8.30 בערב, כדי לתת אפשרות לתורבים לסיים את טטיפת-הכלים לפני התחלת התוכנית. לאחר התוכנית תימשך השירה עד אור הבוקר!

המלאכה